

Društvo nezaposlenih in socialno ogroženih Slovenije: Nevladna organizacija

Ime društva in Logotip:

**Društvo nezaposlenih in
socialno ogroženih Slovenije**

DNSOS

Društvo nezaposlenih in socialno ogroženih Slovenije

Sedež društva: □

DNSOS - Društvo nezaposlenih in socialno ogroženih Slovenije

Cesta na zlato polje 6

SI-1412 Kisovec, Zagorje ob Savi

Slogan društva:

Društvo nezaposlenih in socialno ogroženih Slovenije.

Kratek opis društva:

Društvo nezaposlenih in socialno ogroženih Slovenije.

Ključne dejavnosti:

Na področju nezaposlenih in socialno ogroženih

Naši člani so usposobljeni na področju:

Nezaposlenih

Socialno ogroženih

Kaj bi o svojem društvu še radi izpostavili?

Društvo nezaposlenih in socialno ogroženih Slovenije.

Kontakt:

Predsednik:

Ivan Cencelj

Telefon:

/

E-pošta:

/ [](#)

Spletna stran:

Brez [/]

Zgodba o Don Kihotu iz Kisovca

Med številnimi društvi v državi aktivno deluje tudi »društvo nezaposlenih in socialno ogroženih Slovenije«. Njegov predsednik je Ivan Cencelj iz Kisovca v Zagorju ob Savi, ki je pred leti tudi sam začutil grenkobo in nemoč brezposelnega človeka. Čeprav je bilo slutiti, kot da se s skupaj s člani društva bojuje z mlini na veter, je njihov glas že močnejši, kaže, da so ga pričeli upoštevati tudi v vladnih krogih; a so prepričan, da nezaposlenosti in njihovega društva nihče ne jemlje dovolj resno.

Ivan Cencelj: „Žal nezaposlenosti in društva nezaposlenih ter socialno ogroženih nihče ne jemlje dovolj resno, to je od države in njenih organov nerazumljivo!“

Kmalu po ustanovitvi tega društva, to je bilo marca 2005, je sicer kar nekaj časa kazalo, kot, da je peščica brezposelnih ljudi, ki ga je ustanovila, le eden od poizkusov iskanja poti iz osebne stiske in socialne krize. A njegov ustanovitelj Ivan Cencelj iz Kisovca ni odnehal, s peščico somišljenikov začel je svoj „donkihotovski boj“, ki je po nekaj letih vendarle prinesel določen napredek. Pričeli so se povezovati z nevladnimi organizacijami in Neodvisnimi sindikati Slovenije, prav na pobudo društva nezaposlenih in socialno ogroženih pa so v začetku lanskega leta v Sloveniji pričele delovati tudi prve socialne trgovine.

Gospod Cencelj, kakšna je pravzaprav osnovna vloga vašega društva nezaposlenih in socialno ogroženih, kakšno je vaše poslanstvo?

»Osnovna vloga društva nezaposlenih in socialno ogroženih je, da te ljudi zastopa v vseh institucijah, ki se ukvarjajo s socialno in humanitarno dejavnostjo in posebej tudi opozarjanje vlade in njenih institucij na težave ter na revščino teh ljudi. Uspeh naše vloge in poslanstva pa je odvisen od pripravljenosti obstoječe vlade in njenih ministrstev vladnih služb in ustanov, da nam to poskušajo omogočiti. Toda z grenkobo in žalostjo moramo ugotoviti, da se sedanja vlada spreneveda okrog nas, čeprav smo bili v prejšnji vladi v dveh matičnih odborih in sicer v odboru za delo družino invalide in socialna vprašanja, v odboru za zdravstvo in seveda tudi v ekonomskemu socialnem svetu vlade republike Slovenije, namreč v sedanji vladi nismo soudeleženi nikjer. Obljubljeno nam je bilo, da bomo lahko aktivno sodelovali in podali svoje pripombe in sugestije pri zakonu o socialnem podjetništvu, vendar je vse ostalo le pri obljubah, tako kot v volilnem času. Žal nezaposlenosti in tako tudi našega društva nezaposlenih in socialno ogroženih nihče, tudi vlada, ne jemlje dovolj resno.«

Koliko članov pa šteje vaše društvo in kako delujete navzven?

»Društvo nezaposlenih in socialno ogroženih šteje, če gledamo vse potencialne člane zelo veliko. Statistični podatki govorijo da je v Sloveniji prek 100.000 nezaposlenih, k temu pa je treba dodati še okoli 20 procentov takih, ki v to število še niso zajeti, realno pa nas je v društvo včlanjenih le okoli 150. Tako majhno število članov je razumljivo, saj se ljudje bojijo izpostavljanja in jih je strah, da bi izgubili še tisto malo kar imajo.

Sicer pa je naše društvo pobrateno z društvom nezaposlenih Hrvaške, Bosne in Hercegovine in Republike Srbske ter je tudi soustanovitelj zavoda RISI, podružnico mreže EAPN, ki se bori proti revščini in socialni izključenosti. Sedaj smo že tretje leto delegati v Bruslju na mitingu mreže EAPN, kjer se obravnavajo primeri dobrih praks ter težave v članicah EU in seveda tudi možne rešitve teh problemov.«

Ali se nezaposleni in socialno ogroženi obračajo na vas?

»Da, naši člani se pogosto obračajo na nas in večina vprašanj ter prošenj je glede finančne pomoči, pojavljajo pa se tudi s pravnimi vprašanji in vprašanja o tem kako preživeti z minimalno pokojnino, kako delujejo socialni transferji in kar je še bolj žalostno, kako preživeti z minimalno plačo, kajti nekateri se komaj preživljajo kljub polnemu delovnemu času in seveda z aktivnim delom čez cel mesec. Na našo in njihovo žalost jim glede morebitne finančne pomoči ne moremo ugoditi, ker društvo nima ne članarine, ne nobene dotacije, saj ne dobi niti ficka iz državnega proračuna ali od lokalnih oblasti. Seveda nam državni organi priporočajo, naj se financiramo iz projektov toda za to so potrebna začetna finančna sredstva kot soudeležba, potrebna je strokovno izdelana dokumentacija in še marsikaj kar si društvo, ki združuje ljudi v glavnem z nizko osnovno izobrazbo, ne more privoščiti.«

Kakšne so najpogostejše težave s katerimi se ubadajo nezaposleni in socialno ogroženi?

»Najpogostejše težave so pomanjkanje finančnih sredstev za preživetje, izrazita revščina ki ljudem onemogoča kakovostno življenje, čeprav je ta določena z mednarodnimi in tudi državnimi akti, saj je Slovenija v večini primerov tudi podpisnica teh aktov.«

Kako daleč pa je projekt socialnih trgovin, ki ga je prav vaše društvo po vzoru nekaterih evropskih držav predlagalo tudi v Sloveniji?

»Projekt socialnih trgovin podrobneje opredeljuje poseben zakon o trgovinski dejavnosti, po katerem je nemogoče delovanje teh trgovin. Zato je potrebna širša družbena udeležba, v končni fazi tudi razumevanje države, ki bi morala pomagati skupaj z nevladnimi organizacijami, kjer je posebej merodajno društvo za nezaposlene in socialno ogrožene, saj je skupaj s Kralji Ulice tudi pobudnik za ustanovitev teh trgovin v Sloveniji.«

Kje v Sloveniji pa socialne trgovine že delujejo?

»V začetku je delovala samo ena taka< trgovina v Ljubljani, ki se je imenovala SOS, toda zaradi pogojev, ki jih določa sedanji zakon o trgovinski dejavnosti je žal propadla. Zato mi vztrajamo na tem, da je potreben poseben zakon, ki bo te trgovine razbremenil davčnih dajatev, in seveda prisotnost države zaradi zaščite proti zlorabam le teh. Vse skupaj naj bi vodil konzorcij v katerem naj bi bile s po dvema članoma zastopane sledeče pravne osebe: ministrstvo za delo družino in socialne zadeve, ministrstvo za finance, gospodarsko ministrstvo, sindikati, Rdeči križ Slovenije, Slovenski Karitas in seveda nevladne organizacije. Čeprav so bila naša prizadevanja skupaj z Neodvisnimi sindikati Slovenije, mestno občino Ptuj in vašo razvojno agencijo Bistra, ki je izdelala elaborat, da bi dobili na razpisu sredstva za pilotski projekt, smo žal bili zavrženi z nerazumnim pojasnilom, češ da še nobena pravna oseba v tej vlogi ni bila še udeležena pri projektu, ki je imel vrednost vsaj 50.000 evrov.«

Kakšno pa je vaše sodelovanje z ekonomsko socialnim svetom in s sindikati?

»sodelovanje z ekonomsko socialnim svetom je se je že prekinilo z nastopom nove vlade, iz njihove strani ter tudi v matičnih odborih državnega zbora. Kar pa se tiče sindikatov, je razen Neodvisnih sindikatov Slovenije, ki jih vodi vaš Ptujčan Rastko Plohl, sodelovanje na ničelni točki.«

Kako ocenjujete dosedanja prizadevanja vlade za čimprejšnji izhod iz krize?

»Mislim, da je prizadevanje vlade za izhod iz krize zelo slabo, neučinkovito in čedalje slabše. Sedanji interes vseh politikov je očitno v tem, kako se je potrebno kregati, očitati stare grehe, pomembnejše je metanje polen drug drugemu pod noge, ne zavedajo pa se, da ljudje, ki živijo v

revščini ne želijo slišati njihovih preprirov, ampak, da bi vsi skupaj začeli delati in iskati izhod iz težkega položaja malega človeka. Mislimo, da bi se morali držati predvolilnih obljub, da bo šolstvo dostopno vsem, a je po našem mnenju ravno obratno, potrebno pa bi bilo okrepiti tudi javno zdravstvo, a žal dogodki kažejo ravno v obratno smer. Zavzemamo se tudi za aktivno reševanje korupcije, klientelizma in tajkunov, povečati je treba minimalni dohodek in seveda pravičneje razporejati finance, ki so po mojem totalno skregane z zdravim razumom in možnostjo, oziroma ukrepi, ki jih narekuje recesija. Tudi nezaposlenosti nihče ne jemlje dovolj resno.«

Kaj pa bi za čimprejšnji izhod iz krize predlagali vi in vaše društvo?

»Po naše bi morali najprej začeti urejevati razporejanje financ, ki so po našem razdeljene nepravilno, povečati je treba boj proti korupciji, klientelizmu na vseh področjih, posebno na represivnem in pravnem področju, potrebno je hitrejše reševanje vseh kazenskih zadev ki so v zvezi s tem, povečati je treba tudi inovativnost, ki prinaša večjo dodano vrednost, motivirati je treba ljudi za delovno vnemo, seveda z ustreznim in pravičnim plačilom dela, upoštevati pa je treba tudi predloge in rešitve manjših nevladnih organizacij, ki niso tvorba sistema.«

A je Slovenija še vedno socialna država?

»Glede tega ne bom komentiral, saj po mojem odgovor na to ali smo še socialna država ali ne, kažejo gola dejstva in seveda samo delo vladnih struktur. Če smo še sploh socialna država pa je najprej treba vprašati malega človeka, ki ga že tolče revščina in pomanjkanje osnovnih življenjskih potrebščin. Menda je možno pričakovati kakšen bo njihov odgovor na to vprašanje in takšen je tudi moj odgovor.«

Kako pa ocenjujete bodočnosti mladih in izobraženih ljudi, ki so vse pogosteje brez zaposlitve?

»Tudi tu ne bi dajal ocene, saj mislim, da so pomembnejša dejstva in seveda stanje, ki očitno ni ugodno, kot kažejo indici pa bo še slabše. Kot sem že rekel, bi bilo treba tudi tu in še kje drugje začeti misliti na to, da je mlad človek poln energije, znanja in seveda pripravljen delati, to je kapital, ki ga država ne sme zavreči. Po mojem je tu zelo velika nelogičnost, ker se Slovenija slepo drži navodil evropske komisije, ni pa naša diplomacija tako sposobna, da bi pač dala argumente na mizo in upravičila starostno upokožitev z veliko brezposelnostjo mladih, izobraženih ljudi, ki nam lahko ustvarijo veliko dodano vrednost s svojim svežim znanjem,

Mislim, da bi se to moralo korenito spremeniti in si začeti prizadevati za zaposlovanje mladih ljudi, saj bi bilo to za našo družbo izjemno koristno; ne pa, da se nesposobnost vali na pleča starejših in iztrošenih ljudi. Mladi potrebujejo službo zaradi svoje eksistence, razvoja in kar je najvažnejše, za načrtovanja družine, reševanje stanovanjskega vprašanje in načrtovanja

življenja s partnerjem, s svojo družino, brez kontrole in pomoči staršev, oziroma brez prisilnega izkoriščanja staršev.«

{comments off}